

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Udrag fra Op og smyk dig, siel! med glæde

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953*, 1951-56, s. 53. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson02val-shoot-idm140451208432960/facsimile.pdf> (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953

Alle bergverks skat og evne
 Mod den man er ey at nævne,
 Mod det blod, min siel kand sue
 Ind i viin af livets drue.

4. Ach hvor hungrer mine sinde
 Efter denne kost at finde!
 Ach hvor tit der taarer flyde
 Efter denne mad at nyde,
 Efter blodets kalk mig tørster!
 Fyrste over alle fyrster:
 Ønsker kun, at mine bene
 Sig ved Gud med Gud forene.

5. Frygt og fryd mod disse høye
 Blusser op i sielens øye,
 Denne spises høye maade
 Og den spiisnings dybe maade
 Gjør, at jeg med lyst kand mærke
 Dine hænders store verke,
 Aldrig fandtes den, som kunde
 Den din almagts dyb begrunde.

6. Ney, fornuft! du maa til side,
 Kand det under ey bestride,
 At den spise ey fortæres,
 Hvorved dog saa mange næres,

3, 6: *den man*] *den mann* J. 6, 4: *mange*] *mangen* J.

3, 6: *bergverks*] *bjergværks*, orig.: in allen bergwerks gründen. — 3, 6: *man*] *mann*, 2. Mos. 16, 4-15, jfr. Joh. 6, 31 flg., her Kristi legeme i nadverbrødet. — 4, 1: *mine sinde*] *mit sind*. — 4, 2: *kost*] *føde*. — 4, 7: *ønsker*] *underforstået »jeg», se til nr. 31, 8, 8: mine bene*] vistnok ud fra gammeltestamentlig sprogbrug = mit indre, min sjæl, Sl. 6, 3: »Mins ben er forfærdede»; Sl. 51, 10: »Lad mig høre fryd og glæde, at de ben må fryde sig, som du har sønderstødt». — 4, 7-8: Ønsket går ud på, at sjælen ved Gud o: ved i nadveren at modtage Kristus, som er sand Gud, må blive forenet med Gud. — 5, 1: *mod disse høye*] over for disse guddommelige højder, det mysterium, der på een gang fremkalder frygt og fryd. — 5, 4: *spiisning*] *bespisning*. — 5, 5-6: *mærk dine hænders store verke*; mærk de store gerninger, som Gud udretter i sjælen; udtrykket *hænders verke* er måske formet under indflydelse af Sl. 158, 8. — 5, 8: *begrunde*] *ulgrunde, fatte*. — 6, 3: *fortæres*] *blive brugt op*.